EWANGELIK KATOWICKI

Informator Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Katowicach

№ 4/2019 (111)

Jezus Chrystus mówi: Nie wy mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem.

(J 15,16a)

Konfirmacja

2019

Słowo Proboszcza

Skończył się deszczowy maj. Z powodu intensywnych opadów, nie mogły się dobrze rozwinąć bratki tworzące na rondzie przed kościołem Różę Lutra. Mam nadzieję, że następne miesiące będą „przychylniejsze" dla kwiatów i dla nas wszystkich.

Ten Informator Parafialny został przygotowany z okazji konfirmacji. W tym roku mamy jedną z liczniejszych grup konfirmacyjnych. Mam nadzieję, że młodzież po konfirmacji nie zapomni o ślubowaniu wierności Bogu i Kościołowi i „nie wyfrunie" w siną dal. Zamieszczone w Informatorze kazanie niech przypomina, że „Bóg nie da się z siebie naśmiewać".

Za nami pierwszy koncert organowy z cyklu „Koncerty u Zmartwychwstania Pańskiego". Zapraszam na następne. Podczas koncertów, znakomici artyści ukazują wielkie możliwości naszych organów, a my mamy okazję usłyszeć niezwykłe dźwięki i kompozycje. Koncerty dają nam szansę zaproszenia znajomych, sąsiadów, przyjaciół do naszego kościoła. To swego rodzaju działalność misyjna. Możemy pokazać kościół, opowiedzieć jego historię i wyjaśnić podstawowe zasady naszej ewangelickiej wiary.

Najbliższy koncert we wtorek 4 czerwca o godz. 19.00 w wykonaniu Krzysztofa Lukasa. W pierwszy wtorek lipca gościć będziemy organistę z Budapesztu.

Chciałbym, żeby od 17 czerwca do końca września nasz kościół był otwarty, żeby jak najwięcej mieszkańców Katowic i turystów mogło wejść do środka, zobaczyć, otrzymać ulotkę o naszej Parafii. Dlatego

zwracam się z prośbą o zapisywanie się na dyżury. Podobnie jak w ubiegłym roku kościół powinien być otwarty od godz. 11.00 do 16.00. Rada Parafialna postanowiła, że osoba dyżurująca otrzyma pewną gratyfikację.

Zapraszam serdecznie na nabożeństwo na zakończenie roku szkolnego w niedzielę 16 czerwca o godz. 16.00. Po nabożeństwie zapraszamy na piknik parafialny. Dla dzieci przygotowane będą gry i zabawy, dorośli będą mogli wypić kawę, zjeść ciasto, dla wszystkich przygotowana zostanie kiełbasa z grilla. W związku z tym mam prośbę o zadeklarowanie i przyniesienie ciasta lub sałatki. Panów proszę o zgłoszenie się do pomocy przy rozkładaniu namiotów i stołów. Nich to będzie nasze wspólne święto, które razem przygotujemy.

Zachęcam dzieci i młodzież do wyjazdu na kolonie i obozy organizowane w naszym kościele. I w tym roku uczestnicy kościelnych obozów mogą otrzymać dofinansowanie.

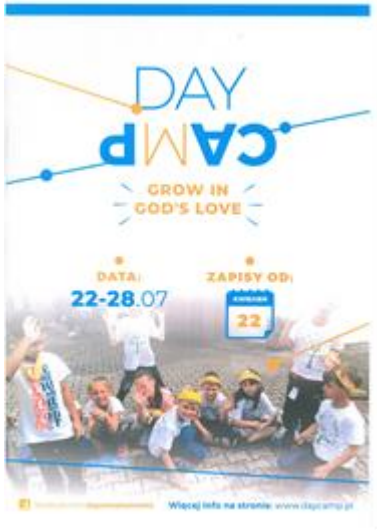

Minął termin zgłoszeń na półkolonie z językiem angielskim „Day Camp 2019". Szkoda, że mamy tak mało zgłoszeń naszych dzieci i młodzieży. Zgodnie z przypowieścią Pana Jezusa wychodzimy z zaproszeniem „na ulice i miedzy opłotki" i zapraszamy dzieci i młodzież spoza Parafii.

Rok 2019 jest „Rokiem troski o stworzenie". Synod Kościoła przyjął stosowną uchwałę, odezwę, byśmy wszyscy zaangażowali się w ochronę Bożego stworzenia. Przygotowaliśmy, jako Parafia, długopisy z odnawialnych materiałów. Zachęcam do kupienia długopisu za 2 zł i niech nam przypomina o trosce o stworzenie. Diecezja przygotowała ekologiczne torby, żebyśmy nie musieli korzystać z toreb plastikowych. Moim marzeniem jest widzieć Parafian chodzących z ekologicznymi a nie plastikowymi torbami. Torbę można nabyć za 7 zł.

W niedzielę 30 czerwca po nabożeństwie odbędzie się Zgromadzenie Parafialne. Do omówienia będzie tylko jeden punkt, mianowicie zgoda na wystąpienie do Konsystorza o pożyczkę finansową. Po co? W tym roku przystępujemy do remontu elewacji budynku przy ul. Bankowej 8, w którym mieści się Wyższa Szkoła Zarządzania Ochroną Pracy. Remont elewacji jest konieczny, bo tynki odpadały i zagrażały bezpieczeństwu. Część ścian zostanie ocieplona. Koszt remontu jest bardzo duży. W związku z tym wszystkie środki z najmu nieruchomości zostaną przeznaczone na remont i nie będą przekazywane do działalności parafialnej. Żebyśmy mogli spokojnie funkcjonować chcemy wystąpić o nieoprocentowaną pożyczkę. Już raz otrzymaliśmy pożyczkę na remont organów, która została całkowicie spłacona.

Z radością pragnę poinformować, że nasz cmentarz został zinwentaryzowany i już za niedługo będziemy mogli znaleźć w Internecie groby naszych bliskich znajdujące się na cmentarzu, sprawdzać jak wyglądają, czy są opłacone, przeczytać nekrologii. Więcej informacji na ten temat przekażemy w następnym Ewangeliku Katowickim, który zostanie przygotowany na koniec czerwca.

Z informacji diecezjalnych podaję, że w niedzielę 23 czerwca będziemy żegnać przechodzących na emeryturę diakon Renatę Raszyk i ks. Jana Raszyka, którzy przez wiele lat służyli w Jastrzębiu Zdroju-Ruptawie. Tydzień później 30 czerwca zostanie wprowadzony w urząd nowo wybrany proboszcz ks. Marcin Ratka-Matejko.

Z pozdrowieniami w Panu naszym Jezusie Chrystusie

bp Marian Niemiec

Ślubowanie konfirmacyjne

Niewiele składamy w życiu uroczystych ślubowań. Są one zarezerwowane na szczególnie ważne okoliczności. Konfirmacyjne, ślubowanie wierności Bogu i Kościołowi składamy tylko jeden, jedyny raz w życiu. Na całe życie… Ślubowanie konfirmacyjne ma być czymś trwałym, czymś o czym pamiętamy, czym kierujemy się w kształtowaniu naszego życia, w dokonywaniu wyborów. Ludzką cechą jest zapominać. Ludzką cechą jest też niewierność… Ale my nie chcemy zapominać, nie chcemy być niewierni, a tym bardziej trwać w niewierności. Konfirmacja jest okazją do odnowienia ślubowania konfirmacyjnego przez konfirmantów z minionych lat.

Może warto odszukać świadectwo konfirmacyjne. Zastanowić się i przypomnieć sobie werset biblijny, który tam został dla nas napisany. W chrzcie świętym Pan Bóg zawarł z każdym z nas przymierze. Uczynił swoim dzieckiem, obiecał prowadzić przez życie do zbawienia i życia wiecznego. W dniu konfirmacji poprzez wyznanie wiary odpowiedziałem Panu Bogu. Tak Boże, chcę być Twoim dzieckiem, chcę iść z Tobą przez życie doczesne do wieczności. Każdorazowe szczere wyznanie wiary jest potwierdzeniem z naszej strony Bożego przymierza. Za wyznaniem powinny iść też czyny, bo wiara bez uczynków jest martwa.

bp Marian Niemiec

Konfirmacja, 2 czerwca 2019 r.

W pamięci miej,
młodzieży, chwile te,
gdy w blasku rannych zórz
klęczałaś wraz
oddając serce swe
na zawsze Bogu już.

ŚE 448

Tekst biblijny:
„Nie błądźcie, Bóg się nie da z siebie naśmiewać; albowiem co człowiek sieje, to i żąć będzie” Gal 6,7

Drodzy konfirmanci, szanowni rodzice, rodzice chrzestni, babcie i dziadkowie konfirmantów, umiłowany zborze Chrystusowy.

Przeżywamy uroczystość konfirmacji. Co to jest konfirmacja? Konfirmacja? Ja byście odpowiedzieli teraz na to pytanie, drodzy konfirmanci? Wspaniały dzień, piękna uroczystość. Trochę stresu, trochę dziwne samopoczucie, bo kazali się ubrać w dziwne sukienki i ubrania. Ale przecież jakoś przeżyjemy.

Kościół wydał broszurę poświęconą współczesnemu rozumieniu konfirmacji. Dowiadujemy się z niej, czym konfirmacja nie jest tym, co do tej pory było przyjmowane za pewnik. **Konfirmacja nie jest potwierdzeniem ani odnowieniem, ani nawet przyznaniem się do Chrztu Świętego. Konfirmacja nie jest też przygotowaniem, a tym bardziej dopuszczeniem do Stołu Pańskiego. Przez konfirmację konfirmant nie staje się pełnoprawnym członkiem zboru.**

Czym więc jest konfirmacja? **Akt konfirmacji jest uroczystym podsumowaniem nauczania kościelnego.** Jest to przejście z nauczania podstawowych prawd wiary do kolejnego etapu katechizacji, czyli nauczania, kierowanego do starszych członków zboru. Ślubowanie konfirmacyjne jest świadectwem wiary konfirmantów składanym przed zborem. Mówiąc bardzo krótko **konfirmacja jest uroczystym potwierdzeniem dojrzałości chrześcijańskiej.**

Drodzy konfirmanci! Czy czujecie się dojrzałymi chrześcijanami? Dojrzały, czyli dorosły, czyli gotowy, dostatecznie rozwinięty. Z dojrzałością chrześcijańską związane są takie cechy jak odpowiedzialność, sumienność, rzetelność, gotowość do służenia i działania.

Nie wiemy, co dzisiaj czujecie w waszych sercach, jakie myśli pojawiają się w waszych głowach. Dzisiaj może na twarzach pojawią się głupkowate uśmiechy, może teraz myślicie, niech już się to skończy, niech ksiądz przestanie ględzić. Może już pojawiają się myśli: dobrze, że od przyszłego roku szkolnego nie będę musiał się tak uczyć na naukę konfirmacyjną, nie będę odpytywany czy byłem w kościele. Może niektórzy już zakładają, że od dzisiaj nie będą chodzić do kościoła, nie będę się modlić, nie będą sięgać po Biblię. Czas pokaże, czy jesteście dojrzałymi chrześcijanami.

Gdy pytałem was, dlaczego chcecie być konfirmowani, większość na pierwszym miejscu odpowiedziała, że chce być w przyszłości rodzicem chrzestnym. I byliście zdziwieni, gdy mówiłem, że konfirmacja nie wystarcza. Potrzebne jest potwierdzenie, że jest się aktywnym członkiem zboru, bierze czynny udział w życiu religijnym. Takie potwierdzenie daje proboszcz na podstawie tego, co widzi, co może powiedzieć o swoim parafianinie. A jeżeli go nigdy nie widział, nie zna, bo człowiek nie chodzi do kościoła, nie bierze udziału w życiu kościelnym?

Drodzy konfirmanci, Chrystusowy zborze.

Za podstawę dzisiejszego zwiastowania wybrałem słowa z listu ap. Pawła do Galacjan: *„Nie błądźcie, Bóg się nie da z siebie naśmiewać; albowiem co człowiek sieje, to i żąć będzie”*. Są to słowa ostrzeżenia, które dojrzały chrześcijanin powinien mieć zawsze w pamięci. Dotyczą one nas wszystkich bez wyjątku.

Rodziców, przyjaciół, duszpasterzy możemy traktować różnie. I niestety tak się dzieje, że dzieci lekceważą rodziców i opiekunów, nie szanują ich, nie słuchają. Kościół jako wspólnotę też można lekceważyć, traktować z obojętnością.

Ale w taki sposób nie można postępować wobec Pana Boga. *„Nie błądźcie, Bóg nie da się z siebie naśmiewać”*. Dojrzałość chrześcijańska polega na tym, że nie tylko znam przykazania, ale je wypełniam. „Powinniśmy Pana Boga nade wszystko bać się, miłować Go i ufać Mu” – te słowa Marcina Lutra winny być najważniejszą wskazówką w naszym chrześcijańskim życiu. Miłować Boga i ufać Bogu. On nas miłuje, On chce naszego dobra, On przez Jezusa Chrystusa uwalnia nas z mocy grzechu, szatana i śmierci. Nie musimy ulegać pożądliwościom, żądzą, nie musimy robić tego, do czego zachęca świat i szatan.

To wielka Boża łaska i dar. To coś wspaniałego, mieć Boga po swojej stronie. Czy tego chcemy? A może Boga lekceważymy, ignorujemy, bo uważamy, że jest nam niepotrzebny.

Nie błądźcie. Nie musicie szukać nie wiadomo czego, chodzić po omacku. Otwierajcie się na Boże Słowo, nie zapominajcie, że On jest Ojcem, który kocha, przebacza, smuci się, gdy błądzimy.

Nie wiem jak potoczy się Wasze życie, drodzy konfirmanci. Życzymy Wam dojrzałości chrześcijańskiej. Życzymy Bożego błogosławieństwa, prowadzenia, Bożej opieki. Nie odwracajcie się od Boga. Co człowiek sieje, to i żąć będzie. Co to znaczy. Jak sieję nienawiść to będę znienawidzony. Jak czynię zło, to zło dotknie mnie w życiu. Jeżeli lekceważę Boga, Jego miłość, Jego przykazania muszę się liczyć z tym, że kiedyś będę z tego musiał zdać sprawę, nie przed ludźmi, lecz przed Bogiem.

Może się wam wydawać, że jest to straszenie. Poniekąd tak. Straszenie, nie Bogiem, ale życiem bez Boga. Straszenie, które ma zmusić do zastanowienia się: kim jestem, kim chcę być, dokąd i z kim idę przez życie, jaki jest cel mojego życia.

Obyśmy wszyscy codziennie mogli wyznawać: „Twoim jestem wiecznie, Boże miłosierny! Tobie chcę statecznie być na wieki wierny. Za wielkie Twoje zmiłowanie chwalić Cię, Panie! Chwalić Cię Panie!”. Amen

bp Marian Niemiec

Nasi tegoroczni konfirmanci

Weronika Anna Bijok
Michał Mateusz Dronia
Hanna Katarzyna Hermann
Daniel Karol Kopytko
Natanel Wiktor Kopytko
Oskar Janusz Lempa
Mikołaj Stefan Łuczak
Wiktor Edmund Łuczak
Anna Katarzyna Mateja
Julia Justyna Przybyła
Oliwia Izabela Roesler
Mateusz Dawid Salamon
Amelia Gabriela Wójcik,
Nikola Izabela Żbik

Zdjęcie z przedstawienia się konfirmantów
Święto Wniebowstąpienia Pańskiego
30.05.2019

Konfirmacja – umocnienie w żywej społeczności

Według najbardziej znanej definicji – słowo konfirmacja pochodzi z łaciny i oznacza umocnienie oraz utwierdzenie. Odnosi się ono do umocnienia w wierze w czasie nauki konfirmacyjnej oraz utwierdzenia przymierza z Bogiem. W swoim praktycznym wymiarze konfirmacja polega na publicznym wyznaniu wiary i złożeniu ślubowania wierności Bogu i Kościołowi przed zgromadzonym zborem.

Tożsamość

Chociaż w czasach apostolskich nie istniało wyróżnienie konfirmacji jako odrębnej liturgicznej formy, to wprowadzając ją w XVI wieku odniesiono się do nowotestamentowej nauki o Sakramencie Chrztu Świętego. Praktyka udzielania tego sakramentu była wielowarstwowa – po okresie katechumenatu, czyli poznawania prawd wiary, oprócz samego aktu kąpieli chrzestnej wiązała się także z aktem nałożenia rąk (por. Hbr 6,2). Nakładanie rąk, będące znakiem działania Bożego Ducha w człowieku, powiązane z przyczynną modlitwą zboru, występuje na kartach Nowego Testamentu także przy posłaniu na misję, powołaniu do urzędu lub przy błogosławieństwie chorych (Dz 8,17; 9,17; 19,6)

W średniowieczu w Kościele zachodnim doszło do oddzielenia samego aktu chrztu od namaszczenia i nałożenia rąk. w 1439 roku wprowadzono dogmat dotyczący bierzmowania jako udzielanego w ten sposób sakramentu.

Zwolennicy Reformacji odrzucili tę naukę, jako niezgodną z treścią Pisma Świętego, podważając nie tyle sam fakt udzielanego po okresie nauki i przygotowania błogosławieństwa, co brak ustanowienia tego sakramentu przez Jezusa Chrystusa.

Dziś konfirmacja, przypominając zbawcze znaczenie Chrztu Świętego, prowadzi młodych luteran ku społeczności Stołu Pańskiego oraz ku wspólnocie życia w Kościele. Przygotowując się do konfirmacji, stojąc u progu dojrzałości, wkraczając we własną samodzielność ów młody człowiek ma poznać i zrozumieć, co Bóg uczynił dla niego w dniu chrztu. Ta okazana Boża łaska i dar zbawienia wymagają i publicznego wyznania: „Jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wzbudził go z martwych, zbawiony będziesz. Albowiem sercem wierzy się ku usprawiedliwieniu, a ustami wyznaje się ku zbawieniu” (Rz 10,9-10).

Konfirmacja jest szczególnym, świątecznym dniem w życiu całej parafii. Jest aktem dojrzałości chrześcijańskiej, który przygotowuje chrześcijanina do odważnego wyznawania swej wiary we współczesnym świecie oraz godnego korzystania ze środków łaski Bożej dla swego zbawienia. Jest momentem, gdy poprzez modlitwę i nałożenie rąk młodzi ludzie otrzymują zgodnie z prawem kościelnym przypisane im prawa i obowiązki.

Odpowiedzialność

Wierzę… Ślubuję… Te słowa co roku towarzyszą każdej grupie młodych ewangelików, którzy w obliczu Boga i zgromadzonego zboru składają swoje konfirmacyjne ślubowanie. I również co roku to szczególne przyrzeczenie jest konfrontowane z naszą codzienną rzeczywistością. Co roku – ławki w kościele, które zajmowała młodzież przed konfirmacją – niestety pustoszeją. Co roku – zaledwie nieliczna część późniejszych licealistów pamięta jeszcze o swoim ślubowaniu. Nieliczna część przychodzi jeszcze do kościoła lub na spotkanie młodzieżowe. Co roku przez egzamin wiary i wierności przechodzi kolejna grupa młodych konfirmantów – ilu zdaje tę próbę?

Gdyby całe nasze życie porównać do podróży pociągiem – to spoglądając na dzień konfirmacji można stwierdzić, że nie jest on wcale i nie może być rozumiany jako „stacja końcowa". Nie jest to dzień, w którym wszystkie nasze działania mogą się zakończyć, a my możemy się udać na zasłużony odpoczynek. Konfirmacja – to raczej „stacja pośrednia", miejsce „przesiadki". Od tego dnia rozpoczyna się bowiem samodzielne życie w wierze i w odpowiedzialności przed Bogiem. To tu możemy przesiąść się do innego pociągu, który będzie nas wiózł w jedynym słusznym kierunku lub też (niestety) możemy pozostać w miejscu... Jak zachować wierność słowom ślubowania? Wśród tak wielu możliwości, tak wielu różnych dróg, tak wielu pokus i zagrożeń, jak pamiętać o tej jednej dobrej i właściwej drodze: „Ja jestem droga i prawda i żywot, nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie" (J 14,6). O ilu młodych ludziach można niestety powiedzieć, że zostali „wykonfirmowani" z Kościoła? Zamiast ruszyć w dalszą podróż odpoczęli „tylko na chwilę" w poczekalni, wsiedli do złego pociągu i każdego dnia oddalają się od wyznaczonego przez Boga celu życia.

Historia pokazała nieraz, że Boga nie można zabić, ale można stłumić Jego pragnienie w ludzkim sercu. O tym trzeba dziś pamiętać, że bezwarunkowego posłuszeństwa i podporządkowania się, którego dzisiaj żąda od człowieka świat, może tak naprawdę wymagać tylko Bóg, albowiem „dla nas istnieje tylko jeden Bóg Ojciec, z którego pochodzi wszystko i dla którego istniejemy, i jeden Pan, Jezus Chrystus, przez którego wszystko istnieje i przez którego my także istniejemy" (1 Kor 8,6). Tę prawdę zrozumieli niegdyś apostołowie, którzy oskarżeni o to, że nie posłuchali zakazu głoszenia Ewangelii odpowiedzieli: „Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi" (Dz 5,29).

Dziś, chyba bardziej niż kiedykolwiek, potrzeba zdecydowanych chrześcijan, czyli takich, którzy niezależnie od życiowych okoliczności trwają przy swojej wierze dając przykład ludziom wokół siebie i kolejnym pokoleniom. Dziś bardziej niż kiedykolwiek potrzeba dobrych wzorców, mocnych fundamentów, niezmiennych zasad i budujących przykładów – właśnie tych wynikających z pewności i siły wiary.

To jest właśnie rola konfirmacji! Sam egzamin konfirmacyjny, wyuczone na pamięć regułki – choć z pewnością ważne w procesie edukacji i kształcenia – to zdecydowanie za mało! Za nimi musi iść coś więcej – tworzenie mocnego fundamentu wiary, uczenie postaw odpowiedzialności, towarzyszenie młodzieży w życiowym wzroście i budowaniu poczucia własnej wartości. Konfirmacja to odpowiedzialność, której oczekuje się od młodych ludzi, ale to także odpowiedzialność rodziców, dziadków i opiekunów za codziennie dawany przykład. To odpowiedzialność samych katechetów i duchownych by nie tylko przepchnąć kolejny rocznik do grupy młodzieżowej, ale by dać tym młodym ludziom sposobność budowy zaufania, zrozumienia, że są ważną i potrzebną częścią Kościoła, że mają w nim swoje miejsce, że w każdej chwili mogą liczyć na poświęconą im uwagę i zrozumienie.

Wierność

Aby móc zachować nadzieję, wiarę, miłość, by móc wiernie dotrzymać danego słowa – potrzeba często tych, którzy będą tę drogę życia i taki jego model dzielić razem z nami. Wtedy, gdy nie jesteśmy sami, łatwiej pokonywać kłopoty, łatwiej zachować wiarę, łatwiej przezwyciężać chwile zwątpienia. Czasem to my możemy pomóc słabszym od nas, czasem to nam samym potrzebne jest wsparcie... Autor listu do Hebrajczyków napominał: „baczmy jedni na drugich w celu pobudzenia się do miłości i dobrych uczynków, Nie opuszczając wspólnych zebrań naszych, jak to jest u niektórych w zwyczaju, lecz dodając sobie otuchy, a to tym bardziej, im lepiej widzicie, że się ten dzień przybliża" (Hbr 10,24-25).

Owo „bycie razem" to coś znacznie więcej, niż wspólne śpiewnie pieśni lub słuchanie kazania. Aby móc wytrwać w wierze, aby nie zatracić swojej nadziei, potrzebujemy społeczności z Bogiem i drugim człowiekiem. Potrzebujemy wspólnego przeżywania doświadczeń wiary, wspólnej modlitwy – jednych z drugimi i jednych o drugich. Potrzebujemy możliwości dostrzeżenia własnych błędów i wspólnego przeżycia radości z ich odpuszczenia. Nade wszystko potrzebujemy przeżycia bliskości Boga w Sakramencie Wieczerzy Pańskiej i wdzięcznego dostrzeżenia tego, że Jego miłość nie zna granic, i dotyka każdego i każdą z nas tak samo – zawsze za darmo, zawsze z łaski i zawsze tylko przez wiarę.

Zadaniem konfirmacji jest także ukazywanie Kościoła jako żywej społeczności. A zadaniem Kościoła i wszystkich jego członków jest otaczanie konfirmantów taką opieką i wsparciem, by przez całe swoje późniejsze życie tę społeczność odnajdywali, budowali, trwali w niej i sami zachęcali do niej innych.

ks. Michał Walukiewicz

Kącik dla dzieci

Podstawowym symbolem chrześcijaństwa jest krzyż, o którym czytaliśmy w poprzednim numerze. Jednak nie zawsze tak było. Dla Żydów i pogan nie związanych bezpośrednio z Panem Jezusem krzyż był symbolem hańby i śmierci.

Dlatego, żeby uniknąć tych złych skojarzeń, pierwsi chrześcijanie wybrali na swój znak rybę.

Dwie ryby i kotwica oraz grecki napis: „Ryba żyjących" Rysunek wyryty na ścianie katakumb rzymskich (II wiek).

1. Jako stworzenie żyjące w wodzie jest symbolem Chrztu Świętego.
2. A także do IX wieku na wszystkich przedstawieniach Wieczerzy Pańskiej ryba znajdowała się obok chleba i kielicha, jako symbol Wieczerzy Pańskiej.

W języku greckim słowo Ryba – ICHTHYS, zawiera w sobie ukryte orędzie:

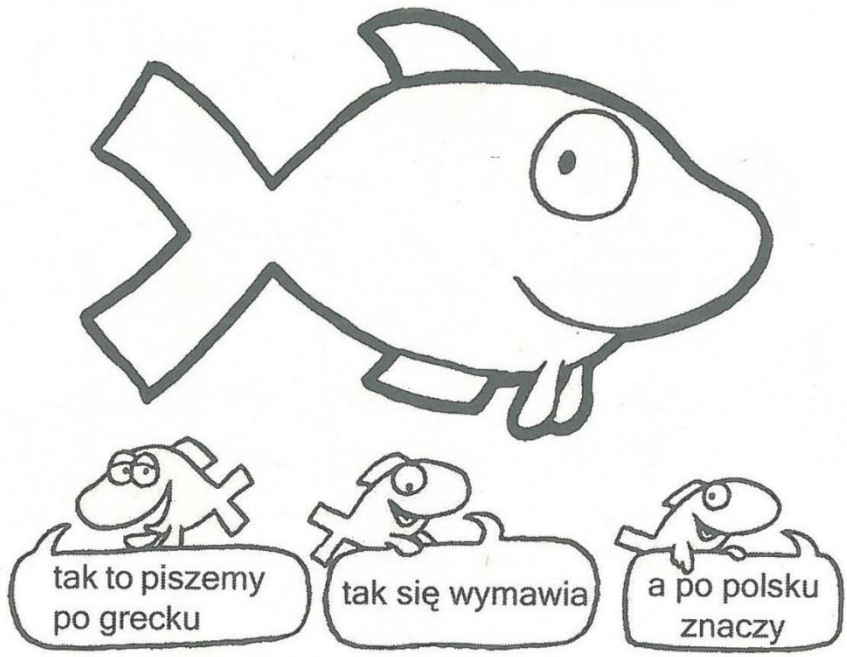

Ι ΕΣΟΥΣ	I esus	Jezus
Χ ΡΙΣΤΟΣ	Ch ristos	Chrystus
Θ ΕΟΥ	Th e-u	Boga
Υ ΙΟΣ	h Y ios	Syn
Σ ΩΤΗΡ	S oter	Zbawiciel

Źródło: Co oznacza ta ryba?

W cesarstwie Rzymskim chrześcijanie nie mogli spokojnie wyznawać swojej wiary, dlatego że nie chcieli oni oddawać czci cesarzowi i rzymskim Bogom, co nie podobało się władzy. Wielokrotnie wyznanie jej groziło karą więzienia a nawet śmiercią.. Dlatego posługiwali się oni symbolem ryby, który był ich tajnym znakiem.

Czy ty także utożsamiasz się z tym symbolem? Czy jest on wyznaniem Twojej wiary?

RYBA W NOWYM TESTAMENCIE:

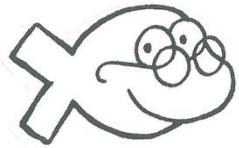

Pan Jezus wędrując nad Jeziorem Genezaret powołał na swoich uczniów rybaków Szymona, Jakuba i Jana (Łk 5,1-11). Ryba była obok chleba pokarmem, który rozmnożył Pan Jezus, aby nakarmić 5000 ludzi (J 6,1-13), oraz 4000 ludzi (Mt 15,30-38). Także pokazując swoim słuchaczom że Bóg jest Dobrym Ojcem porównuje rybę jako pokarm który każdy rodzic da dziecku (Mt 7,7-12). Po zmartwychwstaniu Pan Jezus ukazuje się swoim uczniom również nad Jeziorem Genezaret, kiedy po całonocnym łowieniu nie złowili nic na jego słowo zarzucają sieci i wyłowili 153 ryby (J 21,1-12).

Sieć rybacka

"Dalej podobne jest Królestwo Niebios do sieci, zapuszczonej w morze i zagarniającej ryby wszelakiego rodzaju".

Ew. Mateusza 13,47

W górę, w dół, poprzecznie, na skos - ile razy znajdziesz słowo "RYBA"?

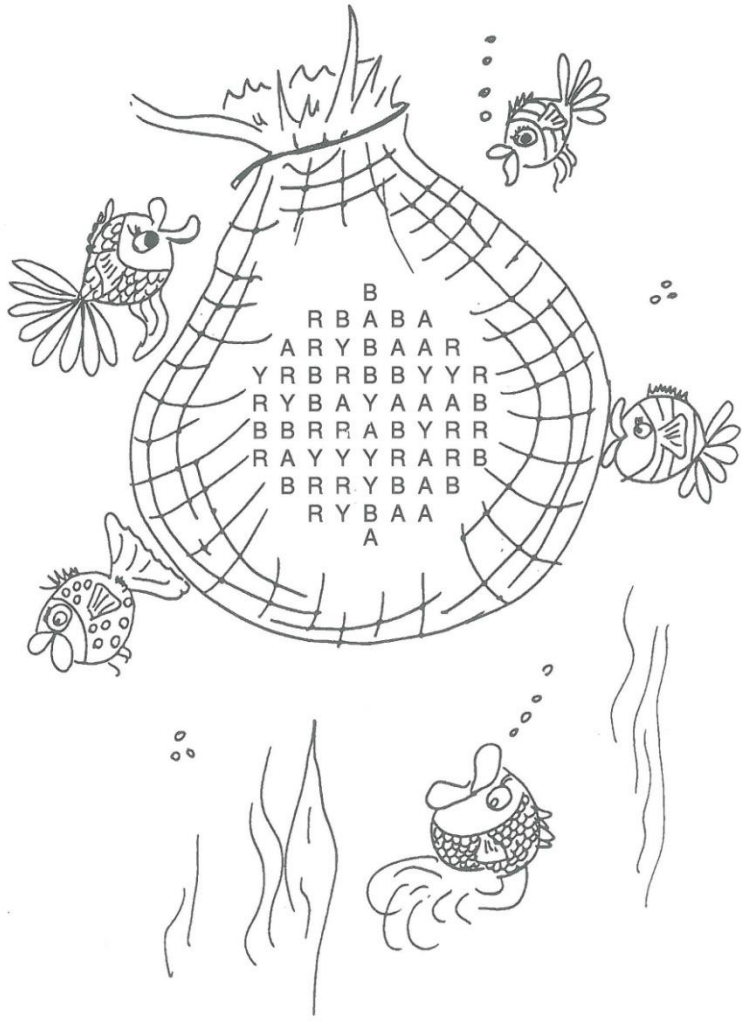

Moja konfirmacja
w kościele Zmartwychwstania Pańskiego w Katowicach

rok	liczba konfirmantów	rok	liczba konfirmantów	rok	liczba konfirmantów
1946	33	1978	15	2010	4
1947	22	1979	10	2011	7
1948	25	1980	9	2012	7
1949	30	1981	11	2013	5
1950	22	1982	18	2014	0
1951	23	1983	15	2015	6
1952	21	1984	8	2016	4
1953	26	1985	13	2017	6
1954	29	1986	16	2018	0
1955	47	1987	11	2019	14
1956	30	1988	12		
1957	38	1989	10		
1958	25	1990	6		
1959	16	1991	11		
1960	13	1992	9		
1961	21	1993	9		
1962	16	1994	9		
1963	24	1995	14		
1964	29	1996	12		
1965	22	1997	11		
1966	23	1998	12		
1967	31	1999	12		
1968	19	2000	11		
1969	18	2001	0		
1970	27	2002	10		
1971	23	2003	12		
1972	8	2004	5		
1973	11	2005	7		
1974	15	2006	5		
1975	21	2007	5		
1976	14	2008	5		
1977	11	2009	3		

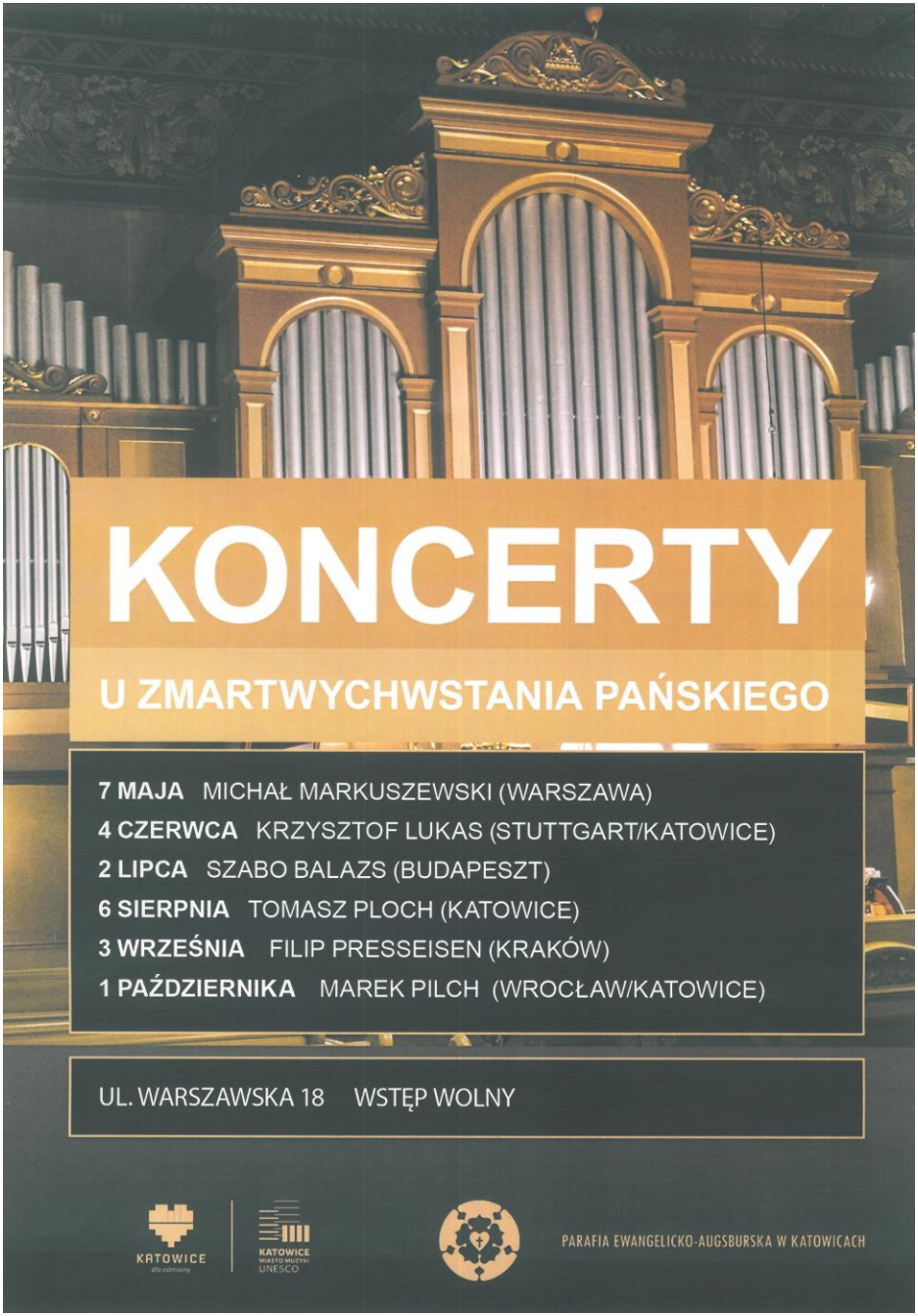
KONCERTY
U ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO
7 MAJA MICHAŁ MARKUSZEWSKI (WARSZAWA)
4 CZERWCA KRZYSZTOF LUKAS (STUTTGART/KATOWICE)
2 LIPCA SZABO BALAZS (BUDAPESZT)
6 SIERPNIA TOMASZ PLOCH (KATOWICE)
3 WRZEŚNIA FILIP PRESSEISEN (KRAKÓW)
1 PAŹDZIERNIKA MAREK PILCH (WROCŁAW/KATOWICE)
UL. WARSZAWSKA 18 WSTĘP WOLNY
KATOWICE
KATOWICE MIASTO MUZYKI UNESCO
PARAFIA EWANGELICKO-AUGSBURSKA W KATOWICACH

Informacje i zaproszenia

Zapraszamy na kolejny koncert z cyklu „Koncerty u Zmartwychwstania Pańskiego". Odbędzie się on we wtorek 4.06 o godz. 19.00, a na organach zagra Krzysztof Lukas.

W niedzielę Zesłania Ducha Świętego zapraszamy na wspólny wyjazd na jajecznicę do Jastrzębia Zdroju, wyjazd o godz. 12.00.

6.06 o godz. 17.00 odbędzie się kolejne spotkanie Akademii Ekumenicznej w Bibliotece Śląskiej, w imieniu ks. Adama Paliona serdecznie zapraszamy.

Zapraszamy serdecznie wszystkich, a zwłaszcza dzieci i młodzież z rodzicami i dziadkami na piknik parafialny z okazji zakończenia roku szkolnego, który odbędzie się w niedzielę 16.06 i rozpocznie się nabożeństwem rodzinnym o godz. 16.00. Chcemy w ten sposób dziękować Bogu za kończący się kolejny rok szkolny.

Dane kontaktowe

Parafia
www.katowice.luteranie.pl
katowice@luteranie.pl
www.facebook.com/Luteranie Katowice/
tel: 32 253 99 81
nr konta: 62 1020 2313 0000 3002 0174 9043

ECD Słoneczna Kraina
www.katowice.luteranie.pl/diakonia/informacje-ogolne/
sloneczna.kraina@luteranie.pl
tel: 513 518 466
nr konta: 10 1020 2313 0000 3102 0483 3754

PLAN NABOŻEŃSTW I UROCZYSTOŚCI
W PARAFII EWANGELICKIEJ W KATOWICACH
W MIESIĄCU CZERWCU 2019

2 czerwca – EXAUDI, KONFIRMACJA
godz. 10.00 – uroczyste nabożeństwo konfirmacyjne z Komunią Świętą
godz. 19.00 – nabożeństwo wieczorne z Komunią Świętą

4 czerwca godz. 19.00 – koncert organowy z cyklu „Koncerty u Zmartwychwstania Pańskiego”
5 czerwca godz. 18.00 – próba chóru
6 czerwca godz. 17.00 – Akademia Ekumeniczna w Bibliotece Śląskiej
godz. 17.30 – spotkanie młodzieżowe
godz. 19.00 – spotkanie studentów

9 czerwca – ŚWIĘTO ZESŁANIA DUCHAŚWIĘTEGO
godz. 10.00 – nabożeństwo główne z Komunią Świętą
godz. 12.00 – wyjazd na „jajecznicę” do Jastrzębia Zdroju

10 czerwca – ŚWIĘTO ZESŁANIA DUCHAŚWIĘTEGO (poniedziałek)
godz. 17.30 – nabożeństwo
godz. 18.30 – spotkanie sympatyków

11 czerwca godz. 17.00 – spotkanie Pań
12 czerwca godz. 16.00 – Spotkanie chórowe w ECD „Słoneczna Kraina”
13 czerwca godz. 17.30 – spotkanie z Biblią
godz. 17.30 – spotkanie młodzieżowe

16 czerwca – ŚWIĘTO TRÓJCY ŚWIĘTEJ
godz. 10.00 – nabożeństwo główne
godz. 12.00 – nabożeństwo w *Senior Residence*
godz. 16.00 – nabożeństwo rodzinne na zakończenie roku szkolnego, po nabożeństwie piknik parafialny

18 czerwca godz. 17.00 – spotkanie PTEw
20 czerwca godz. 17.30 – spotkanie z Biblią

23 czerwca – 1. NIEDZIELA PO TRÓJCY ŚWIĘTEJ
godz. 10.00 – nabożeństwo główne z Komunią Świętą
godz. 16.00 – nabożeństwo w kościele w Parku Etnograficznym w Chorzowie
godz. 19.00 – nabożeństwo wieczorne z Komunią Świętą

27 czerwca godz. 17.30 – spotkanie z Biblią

30 czerwca – 2. NIEDZIELA PO TRÓJCY ŚWIĘTEJ
godz. 10.00 – nabożeństwo główne oraz **Zgromadzenie Parafialne**
godz. 19.00 – nabożeństwo wieczorne z Komunią Świętą